

- 4) Vai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 4. pantu, kurā, atsaucoties uz nodokļa līmeņiem, kas dalībvalstīm ir jāpiemēro energoproduktiem un elektroenerģijai, kā atsaucē ir norādīta direktīvā paredzētā minimālā summa, kas ir visu produktiem piemērojamo tiešo un netiešo nodokļu summa, laižot tos apgrozībā, ir jāsaprot, ka no šīs direktīvā noteiktā nodokļu līmeņa summas ir jāizslēdz tādi valsts nodokļi, kas nav nodokļiem pielīdzināmi maksājumi gan to uzbūves, gan to īpaša nolūka dēļ, kā tas ir interpretēts, ņemot vērā atbildi uz iepriekšējo jautājumu?
- 5) Vai Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā lietotais jēdziens “maksājumi” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, kas ir jāinterpretē kā vispārējs jēdziens plašā nozīmē un arī kā sinonīms nodokļa jēdzienam kopumā?
- 6) Apstiprinošas atbildes uz iepriekšējo jautājumu gadījumā ir uzdots šāds jautājums: Vai šajā 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētie maksājumi, kas ir jāmaksā patērētājiem, var ietvert tikai tādu aplikšanu ar nodokļiem vai nodokļus, ar kuriem attiecīgajā gadījumā tiek atlīdzināts par videi nodarīto kaitējumu un ar iekasēto summu tiek atlīdzināti ar šo ietekmi vai nelabvēlīgo iedarbību saistīti zaudējumi, bet nevis tādos nodokļus un pakalpojumus saistībā ar nepiesārņojošu enerģiju, kas galvenokārt izpilda budžeta papildināšanas vai nodokļu iekasēšanas mērķi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. aprīlī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – Energías Eólicas de Cuenca S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Lieta C-216/16)

(2016/C 243/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāja: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Atbildētāja: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/28/EK 2. panta k) punktā definētās “atbalsta shēmas” un tostarp fiskālā stimulēšana, kas ir atbrīvojums no nodokļiem, nodokļu samazināšana un nodokļu atmaksāšana, kā instrumenti, kas paredzēti, lai izpildītu minētajā Direktīvā 2009/28/EK noteiktos atjaunojamo energoresursu patēriņa mērķus, ir jāsaprot tādējādi, ka minētā stimulēšana vai pasākumi dalībvalstīm ir obligāti un saistoši un tiem ir tieša iedarbība, ciktāl skartās privātpersonas tos var minēt un atsaukties uz tiem visa veida valsts, tiesu un administratīvajās iestādēs?
- 2) Vai iepriekšējā jautājumā “atbalsta shēmu” uzskaitījumā minētā fiskālā stimulēšana, kas ietver atbrīvojumus no nodokļiem, nodokļu samazināšanu un nodokļu atmaksāšanu, frāze “[paredz pienākumu] izmantot [...] arī shēmas” ir jāsaprot tādējādi, ka viens no šīs stimulēšanas veidiem ir tieši neaplikšana ar nodokli, proti, aizliegums uzlikt jebkāda veida akcīzes un īpašu nodokli, kas ir papildu nodoklis vispārējiem nodokļiem saimnieciskajai darbībai un elektroenerģijas ražošanai, ar ko ir aplikta no atjaunojamajiem energoresursiem saražotā elektroenerģija? Saistībā ar šo pašu punktu tiek uzdots šāds jautājums: Vai [tāpat] iepriekš minētajā vispārējā aizliegumā ir ietverts arī aizliegums attiecībā uz konkurenci, dubulto uzlikšanu vai dažādu vispārējo vai īpašu nodokļu pārklāšanos, kas tiek uzlikti dažādos atjaunojamās enerģijas ražošanas posmos vienam un tam pašam darījumam, kuram ir noteikta aplūkojamā maksa par vēja enerģijas izmantošanu?

- 3) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiks sniegta noliedzoša atbilde un tiks pieņemta nodokļa uzlikšana no atjaunojamajiem energoresursiem saražotajai enerģijai saskaņā ar Direktīvas 2008/118/EK 1. panta 2. punktu, vai jēdziens “īpašs nolūks” ir jāinterpretē tādējādi, ka tā mērķim ir jābūt īpašam un ka arī nodoklim atjaunojamajiem energoresursiem, no tā uzbūves viedokļa raugoties, ir jābūt nodoklim pielīdzināmam maksājumam un nevis budžeta ieņēmumu palielināšanas vai iekasēšanas pasākumam?
- 4) Vai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 4. pantu, kurā, atsaucoties uz nodokļa līmeņiem, kas dalībvalstīm ir jāpiemēro energoproduktiem un elektroenerģijai, kā atsauce ir norādīta direktīvā paredzētā minimālā summa, kas ir visu produktiem piemērojamo tiešo un netiešo nodokļu summa, laižot tos apgrozībā, ir jāsaprot, ka no šīs direktīvā noteiktā nodokļu līmeņa summas ir jāizslēdz tādi valsts nodokļi, kas nav nodokļiem pielīdzināmi maksājumi gan to uzbūves, gan to īpaša nolūka dēļ, kā tas ir interpretēts, ņemot vērā atbildi uz iepriekšējo jautājumu?
- 5) Vai Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā lietotais jēdziens “maksājumi” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, kas ir jāinterpretē kā vispārējs jēdziens plašā nozīmē un arī kā sinonīms nodokļa jēdzienam kopumā?
- 6) Apstiprinošas atbildes uz iepriekšējo jautājumu gadījumā ir uzdots šāds jautājums: Vai šajā 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētie maksājumi, kas ir jāmaksā patērētājiem, var ietvert tikai tādu aplikšanu ar nodokļiem vai nodokļus, ar kuriem attiecīgajā gadījumā tiek atlīdzināts par videi nodarīto kaitējumu un ar iekasēto summu tiek atlīdzināti ar šo ietekmi vai nelabvēlīgo iedarbību saistīti zaudējumi, bet nevis tādos nodokļus un pakalpojumus saistībā ar nepiesārņojošu enerģiju, kas galvenokārt izpilda budžeta papildināšanas vai nodokļu iekasēšanas mērķi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. aprīlī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – Iberenova Promociones S.A.U./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Lieta C-220/16)

(2016/C 243/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prašītāja: Iberenova Promociones S.A.U.

Atbildētāja: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/28/EK 2. panta k) punktā definētās “atbalsta shēmas” un tostarp fiskālā stimulēšana, kas ir atbrīvojums no nodokļiem, nodokļu samazināšana un nodokļu atmaksāšana, kā instrumenti, kas paredzēti, lai izpildītu minētajā Direktīvā 2009/28/EK noteiktos atjaunojamo energoresursu patēriņa mērķus, ir jāsaprot tādējādi, ka minētā stimulēšana vai pasākumi dalībvalstīm ir obligāti un saistoši un tiem ir tieša iedarbība, ciktāl skartās privātpersonas tos var minēt un atsaukties uz tiem visa veida valsts, tiesu un administratīvajās iestādēs?